

Heinrich Rahn

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Rahne, I.U.D. & Professor Ad Exequias Quas ... puerulo Johanni Mauritio, Filiolo carissimo & Unico Parentes moestissimi ... paratas cupiunt Omnes Academiae Cives officiose invitat

Rostochii: Kilius, 1648

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770473997>

Druck Freier Zugang

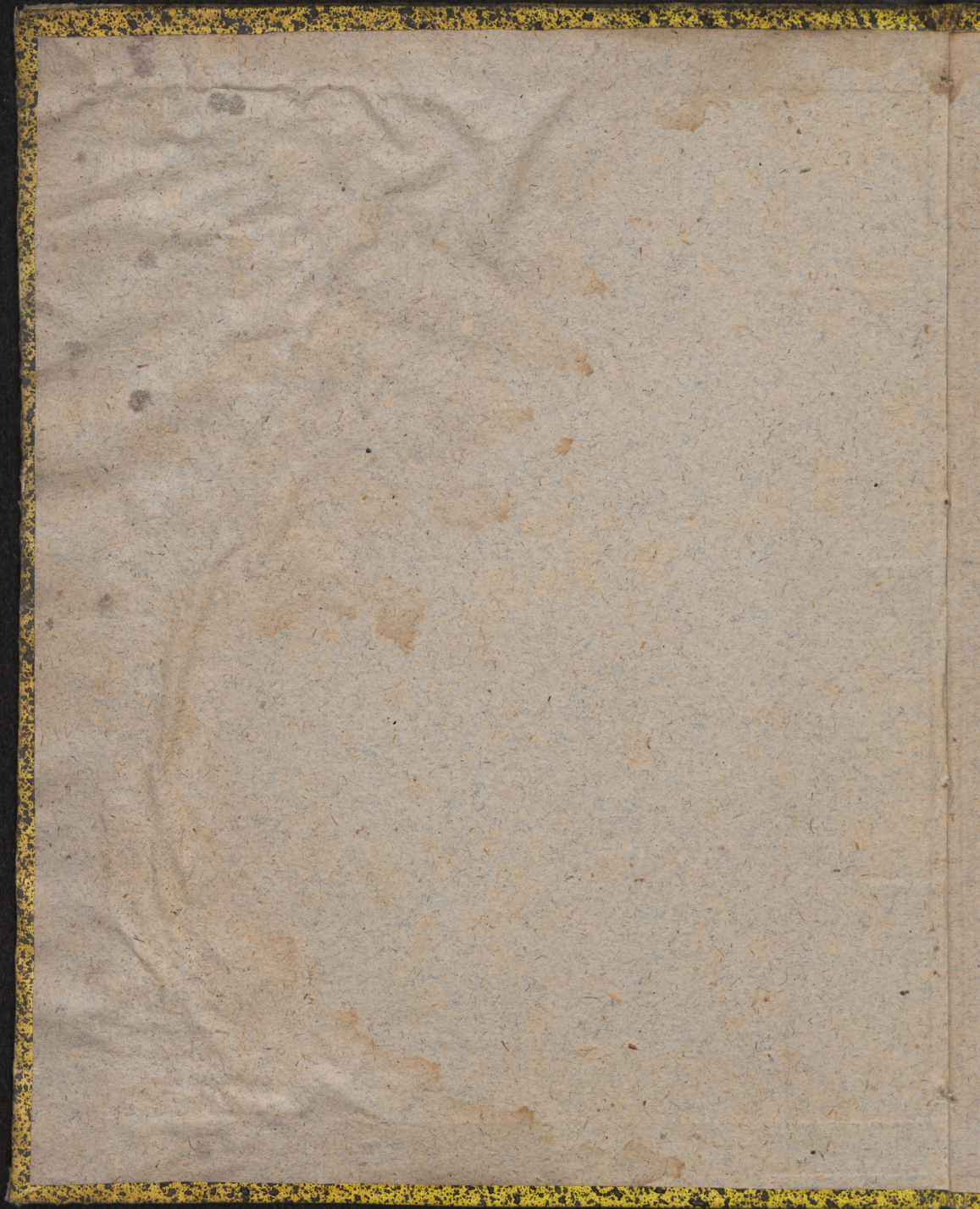

Rahne, H.,
in
J. Mauritius.

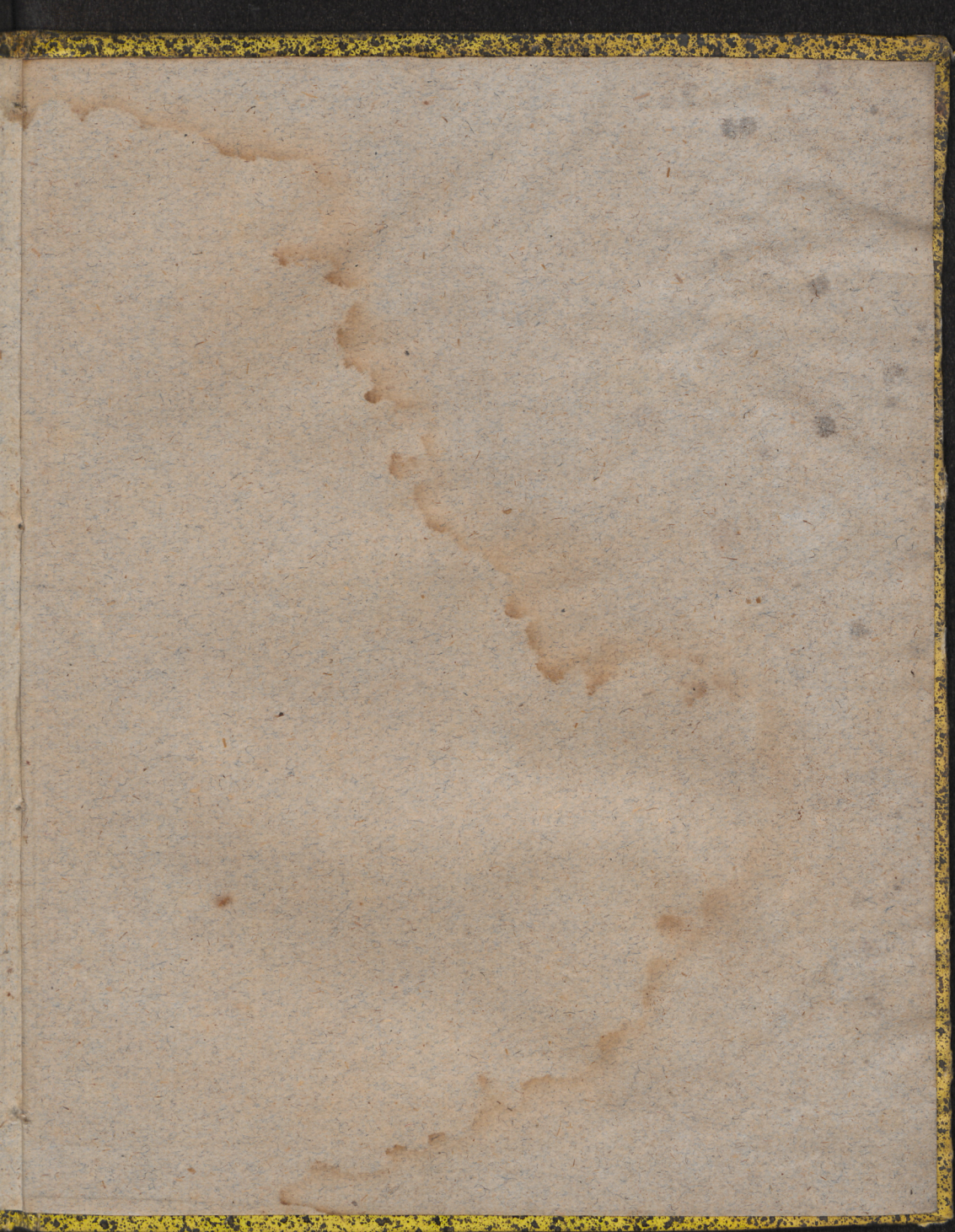
Rostock, 1648.

30.

PROGRAMMA
 Quod
 RECTOR
 UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
 HENRICVS RAINE,
 J. U. D. & Professor

AD EXEQUIAS,

Quas

Scitissimo puerulo

IOHANNI
 MAURITIO,

Filiolo carissimo
 & Unico

Parentes moestissimi
 paratas cupiunt

Omnes Academiae cives officiosè invitāt.

—S(O)—

ROSTOCHII,
 Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr. Anno 1648.

PROGRAMMA
 RECTOR
 UNIVERSITÄT ROSTOCK
 HENRIEVS RALPH
 J. D. & Proffessor
 SCIENTIAE PUEBLO
 JOHANNI
 MAURITIO
 Philolo carissimo
 Salutem
 Patentes molestissimas
 paratas cupiunt
 Omnes Academicos officiosos
 ROSTOCK
 THE NICOLAUS W. W. W. W.

Ta omninò comparatum est in hoc mortalium orbe, ut dolorem voluptas, voluptatem dolor à tergo insequatur: ut, quæ BERNHARDI est sententia, nemo in honore sine labore, in prælatione sine tribulatione, in sublimitate sine vanitate esse possit: fatali quadam lege & immutabili Dei immortalis sanctione ista evenire finguntur. Atque est profecto ita. Quemadmodum enim, si Plutarcho credimus, palmæ medulla & polyphi piscis caput linguæ quidem & palato dulcia admodum videntur: de quibus tamen illa capitis dolorem vehementissimum facit: hoc somnum, laborum & solitudinum omnium perfugium, visionibus formidolosis interpellat: sic in vita humana, & qualibet ejus parte dulcia amaris, læta tristibus, & his

A 2

illa

illa innexa sunt. Habet unusquisq; quod do-
leat, quod queratur: nec in hac omni vita-
râ optabile aliquod bonum est, quod non
mixtum sit poculo aliquo mœrorû. Ut athle-
tis olim fors non electio adversarium dabat,
cum quo certarent: sic cuiq; nostrum calami-
ratem aliquâ dederunt fata, cû qua luctemur.
Expertus est hanc vicissitudinem & commu-
tationem in ipso conjugio excellentissimus
& clarissimus Dn. CASPARUS MAURI-
TIUS SS. Theol. LICENTIATUS, & Logices
in Academia nostra Professor dignissimus.
Eam enim voluptatem, quam ex jucundissi-
mo primogeniti sui filioli complexu ante an-
num & quod excurrit acceperat, confestim
dolor excepit; quem acerbus & insperatus
Ejusdem obitus adfert longè gravissimum.
Natus is anno supra millesimum sexcentesi-
mum quadragesimo septimo d. XVIII. Apri-
lis. Secundo post die, nimirum feriâ terciâ
Paschatos, CHRISTO Conservatori suo
ejusq; corpori ecclesiæ per sacrum baptismi
lavacrum insertus labem, quam nascendo
contraxerat, renascendo deposuit. Patrem
habuit modò nominatum DN. LICENTIA-
TUM CASPARUM MAURITIUM
Colle-

Collegam atque amicum nostrum singu-
 larem; matrem CATHARINAM MI-
 CHAELIAM, feminam optimam. Avus Pa-
 ternus ei fuit JOHANNES MAURITIUS
 (cujus etiam sortitus est nomen) qui primùm
 Serenissimæ Reginae Svecicæ, Ducissæ Holsa-
 tiæ CHRISTINÆ aulicus in Svecia per
 triennium Concionator, pòst Pastor & Præ-
 positus Tunderensis in Ducatu Slesvicensi
 per ipsos quadraginta annos fuit. Aviam pa-
 ternam habuit ANNAM Peterßen / *νῦν ἐν ἀγῶνι.*
 Avum maternum virum admodum reve-
 rendum & clarissimum Dn. M. CHRISTIA-
 NUM MICHAELEM Pastorem ad D. Jaco-
 bi vigilantissimum, & Ministerii Rostochien-
 sis Seniore; aviam maternam CATHARI-
 NAM VOSSIAM, Matronam honestissi-
 mam. Ortum hujus scitissimi puelli & ini-
 tium vivendi habetis: Nunc & finem perci-
 pite. Ante octiduum ægrotare cæpit, & ex
 diarrhæa atq; epatico fluxu imminutis pau-
 latim tandemque consumptis viribus d. XV.
 Septembr. horâ mediâ decimâ matutinâ, se-
 riis Parentum precibus DEO commenda-
 tus placidè exspiravit. Id verò dolorem &

A 3

publi-

publicè omnibus, & privatim parentibus
non parvum commovebit. Etenim & sa-
lutis communis cum maximè interest: ado-
lescentiam egregiè cordatam (qualis indo-
les in hoc Infantulo jam gliscebatur) quasi
in procinctu stare: quæ decedentibus de-
statione senibus succedat, & nullo arctiore
vinculo homo homini jungitur, nullo mi-
nus solubili nexu, quàm eo, quo parentes li-
beris devinciuntur. Quocirca fieri nō potest,
quin ubi, quorum in vita magna dignitatis
nostræ & publicæ utilitatis spes reposita erat,
iis privari nos sentimus, animo magnopere
doleamus & angamur. Verum enim verò,
quicquid nos faciamus, *hoc fuit, placuisse in con-
spectu DEI, de hac contagione seculi mernisse
transferri*, ut Cyprianus de Enocho rectissimè
censet. Et quid est, quod pios Parentes, quan-
tumvis liberorum amantissimos, moveat,
ut eos in vita, etiamsi possent, teneant? Bre-
vior vita plerumque beatior est. JOAN-
NES sane Picus, Mirandulæ Comes animam
jam acturus lubentissimè mori se testatus est,
vel hanc inprimis ob causam; ne in carne
sua DEUM Patrem creatorem, Ejusque
unigenitum Filium Redemptorem suum pec-
catis

catis porro irritaret. Quin imò quem diligunt Dii, is moritur juvenis, inquit Comicus: quia omne futurum incertum est, & ad deteriora certius. Etenim.

*Hæc data pœna diu viventibus, ut renovata
Semper clade domus, multis in luctibus, inq̃,
Perpetuo mærore & nigra in veste senescant.
Longa dies Priamo quid contulit? omnia vidit
Eversa, & flammis Asiam ferroq̃ cadentem.
Si foret extinctus diverso tempore, quo jam
Cæperat audaces Paris adificare carinas,
Incolumi Trojâ, patrias venisset ad umbras.*

Hæc atque alia mæstissimo Dn. Parenti beati hujus Infantuli suggeri possent, nisi nos, ut est in proverbio, NOCTUAS ATHENAS. Age igitur, Vir clarissime, frenis potius in mærore quàm calcaribus utere: nec beneficium naturæ, quæ abstulit, quod dedit, malè interpretare. Iniquus enim est, qui muneris sui arbitrium danti non relinquit: avidus, qui non lucri loco habet, quod accipit; sed damni, quod reddidit: ineptus, qui iis tantum, quæ habet ac videt, frui se putat. & habuisse eadem pro nihilo ducit. Cogita jucundum esse quod habueris: humanum, quod amiseris. Cogita quod illum ex hac vita ærumno.

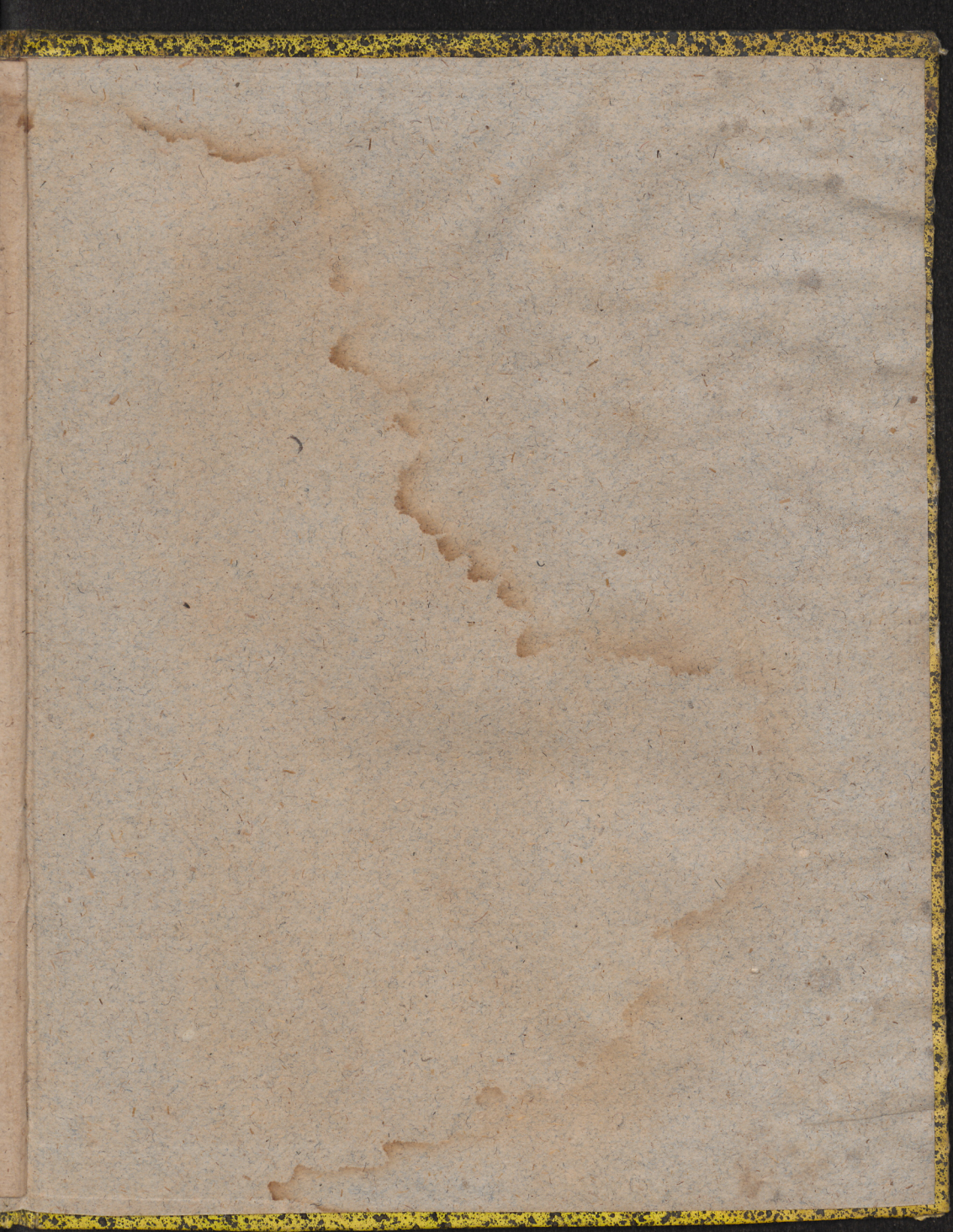
ærumnosa in alteram beatissimam præmise-
ris, quò accedere ipsi summis votis expe-
timus.

Vos vero, CIVES ACADEMICI, ho-
die horâ funebribus sacris destinatâ frequen-
tes exsequias ibitis, atque ita vestram in luctu
sympathiam erga clarissimum Collegam no-
strum testabimini. Inter eundem nostram
ipsorum nobis in memoriam revocabimus
mortalitatem, & salutem provinciæ, Acade-
miæ, civitatis DEO veris precibus commen-
dabimus, Deducetur autem funus horâ pri-
mâ, & conventus fiet in æde B. Jacobo sa-
cra, P. P. sub Sigillo Rectoratus AN, clj lxx
XLIIX, d. XVIII.

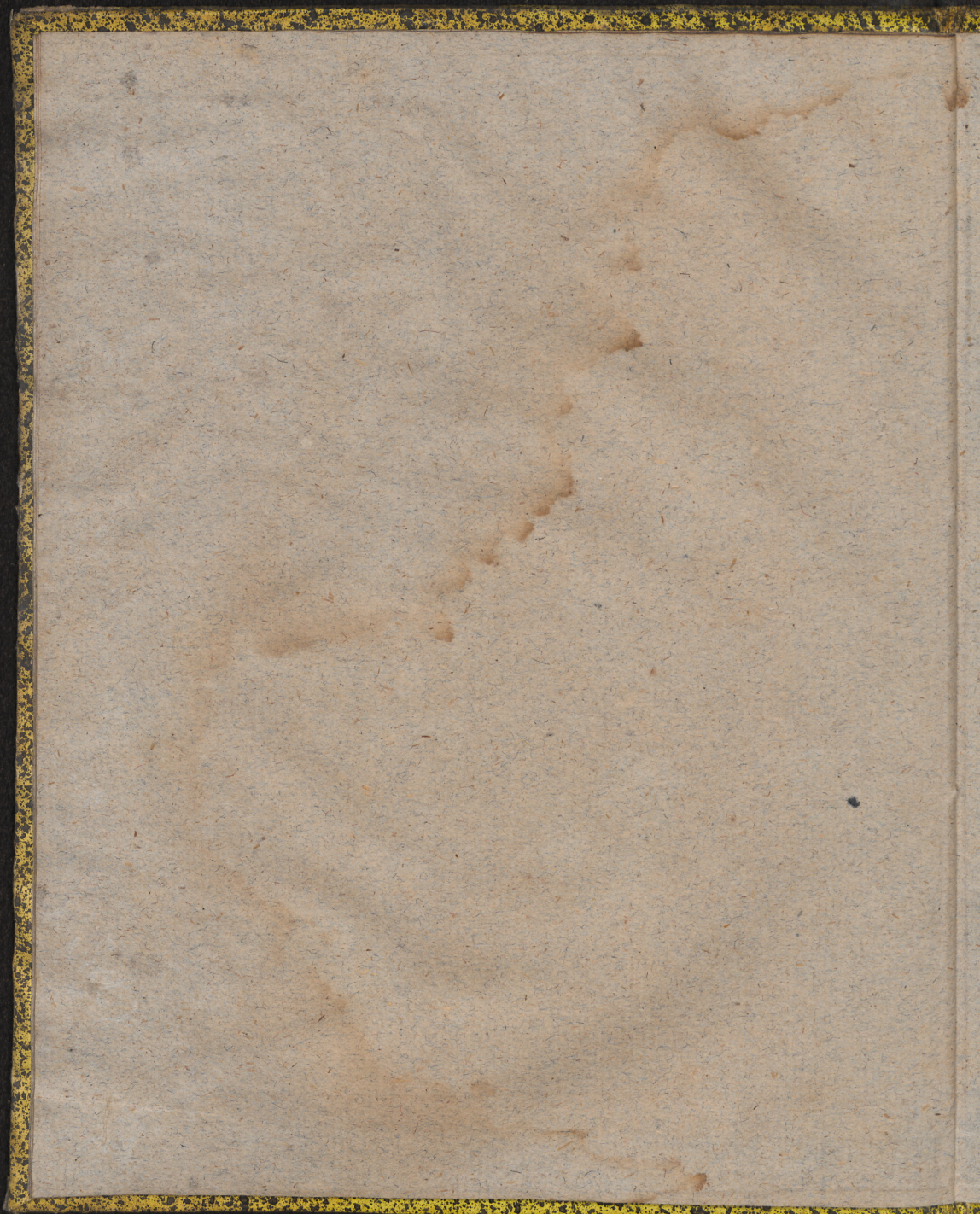
Septembris.

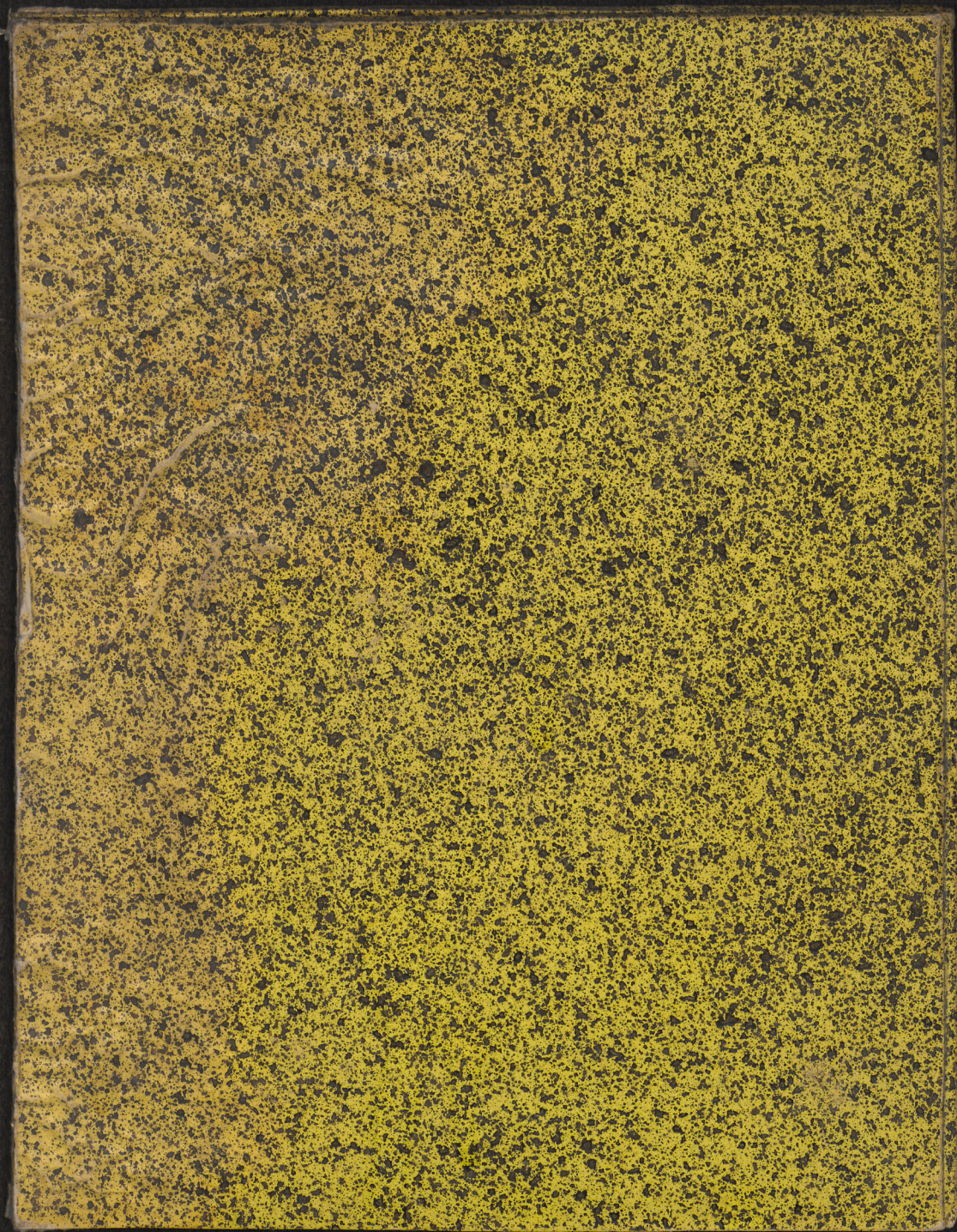

catis porro irritaret. Quin im-
gunt Dii, is moritur juvenis, inqu-
quia omne futurum incertum est
riora certius. Etenim

*Hæc data pena diu viventibus,
Semper clade domus, multis in lu-
Perpetuo mærore & nigra in ve-
Longa dies Priamo quid contulit
Eversa, & flammis Asiam ferr-
Si foret extinctus diverso tempo-
Ceperat audaces Paris adificare
Incolumi Trojâ, patrias venisset*

Hæc atque alia mæstissimo Dn. I-
hujus Infantuli suggeri possent,
est in proverbio, NOCTUA
NAS. Age igitur, Vir clarissim-
tius in mærore quàm calcaribu-
beneficium naturæ, quæ abstuli-
dit, malè interpretare. Iniquus ei
muneris sui arbitrium danti no-
avidus, qui non lucri loco habet
pit; sed damni, quod reddidit: in
iis tantum, quæ habet ac videt, fi-
& habuisse eadem pro nihilo duc-
jucundum esse quod habueris: l-
quod amiseris. Cogita quod illum

